

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ОК 29/2024
18.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Мирољуба Томића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Снежане Дуњић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.72/19 од 31.03.2023. године и К-По1 бр-72/19, Кв-По1 бр.325/23 од 29.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 18.09.2024 године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Снежане Дуњић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.72/19 од 31.03.2023. године и К-По1 бр-72/19, Кв-По1 бр.325/23 од 29.05.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.72/19 од 31.03.2023. године делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеног, поднет преко браниоца, адвоката Снежане Дуњић, па је утврђено да висина трошкова кривичног поступка који се имају исплатити износе 243.000,00 динара, док је захтев у преосталом делу одбијен као неоснован. Истим решењем је наложено рачуноводству Вишег суда у Београду да наведени износ, по специјалном пуномоћју, исплати на текући рачун браниоцу окривљеног, адвокату Снежани Дуњић, а на терет буџетских средстава, у року до 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр-72/19, Кв-По1 бр.325/23 од 29.05.2024. године одбијена је жалба браниоца окривљеног, адвоката Снежане Дуњић, изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.72/19 од 31.03.2023. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА – адвокат Снежана Дуњић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и усвоји захтев за накнаду трошкова кривичног поступка и обавезе Виши суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал да надокнади окривљеном трошкове сачињавања захтева за заштиту законитости, заједно са трошковима сачињавања жалбе на решење Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.72/19 од 31.03.2023. године.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Снежане Дуњић је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП јер суд није одлучио о захтеву за накнаду трошкова у целости. Наиме, окривљени је имао два браниоца у поступку који нису предузимали све исте радње у циљу одбране окривљеног, па је тако адвокат Снежана Дуњић самостално предузела одређене радње, које нису обухваћене правноснажним решењима о трошковима за рад адвоката Крсте Бобота, а за које радње окривљеном нису признати трошкови. Поднетим захтевом се наводе следеће радње: сачињавање поднеска браниоца окривљеног од дана 08.08.2013. године, износ од 22.500,00 динара; предлог браниоца окривљеног од 13.08.2013. године за укидање притвора, износ од 45.000,00 динара; жалба браниоца окривљеног од 07.11.2013. године и 25.11.2013. године по 45.000,00 динара; одговор на жалбу од 18.09.2018. године, износ од 45.000,00 динара; одговор на жалбу од 07.05.2020. године, износ 45.000,00 динара; приступ браниоца на одржан главни претрес 03.02.2016. године, износ од 51.000,00 динара. Захтевом се истиче и да окривљени мора да сноси трошкове ангажовања више бранилаца, који трошкови представљају трошкове кривичног поступка, а како је суд исплатио трошкове само за ангажовање једног браниоца, на тај начин приморава окривљеног да сам сноси трошкове кривичног поступка, без обзира на његов исход и тиме нарушава његово право да ангажује више бранилаца.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Снежане Дуњић су, по оцени овога суда, неосновани.

Из списка предмета произлази да је решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.72/19 од 28.02.2022. године одлучено о трошковима окривљеног АА и који су по специјалном пуномоћју већ исплаћени адвокату окривљеног Крсти Боботу, а који обухватају и део трошкова који су тражени од стране адвоката окривљеног Снежане Дуњић.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је, да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 1. тачка 1) до б) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака и стручног саветника падају на терет буџетских средстава суда када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од

оптужбе, што ће се изрећи у решењу, односно пресуди, а одредбом члана 78. став 3. ЗКП, прописано је да један окривљени може имати истовремено у поступку највише пет бранилаца, а да се сматра да је одбрана обезбеђена када у поступку учествује један од бранилаца.

Из цитираних законских одредаба произлази да је одбрана окривљеног обезбеђена када у поступку учествује један од више бранилаца и да следствено томе трошкови кривичног поступка из члана 265. став 1. ЗКП, који падају на терет буџетских средстава суда, обухватају награду и нужне издатке само за једног браниоца, чијим учешћем у поступку се сматра да је одбрана обезбеђена. Самим тим, у ситуацији када окривљени за своју одбрану изабере више бранилаца, трошкове одбране – награду и нужне издатке сваког наредног браниоца сноси сам окривљени, без обзира на исход поступка.

Надаље, полазећи од тога да окривљени има право на награду и нужне издатке то су од стране овога суда оцењени као неосновани наводи захтева браниоца окривљеног адвоката Снежане Дуњић у делу који се односе на поднесак сачињен дана 08.08.2013. године којим је тражено да се одобри да окривљени као овлашћено лице и заменик директора привредног друштва „Ladinvest“ DOO потпише одлуке привредног друштва „DENEZA M INŽENJERING“, јер се овим поднеском не указује на чињенице које говоре у прилог одбрани, као и у односу на предлог браниоца окривљеног за укидање притвора од дана 13.08.2013. године, који је поднет свега неколико дана након што је решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Ки.По1.бр. 21/13 од 09.08.2013. године продужен притвор.

У преосталом делу захтева бранилац окривљеног оспорава чињенично стање везано за накнаду на име сачињавања захтева за накнаду трошкова, која повреда није дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца, па се Врховни суд у оцену ових повреда није упуштао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног окривљеног АА – адвоката Снежане Дуњић, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић